

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 93
van **KARL VANLOUWE**
datum: 2 december 2015

aan **GEERT BOURGEOIS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN
ONROEREND ERFGOED

Departement Internationaal Vlaanderen - Richtlijnen defensiegerelateerde dossiers

Uit het rapport van het departement Internationaal Vlaanderen/Buitenlandse zaken blijkt dat het Beleidsdomein Internationaal Vlaanderen in de referentieperiode 2009-2014 zes richtlijnen diende om te zetten in verband met defensiegerelateerde producten.

Vijf van de zes richtlijnen hadden betrekking op een exclusieve bevoegdheid van Vlaanderen. Uit het rapport blijkt dat de moederrichtlijn een politiek gevoelig dossier betreft.

1. Kan de minister toelichting geven bij deze richtlijnen over defensiegerelateerde producten waarbij Vlaanderen exclusief bevoegd is?
2. Kan de minister toelichting geven over de "moederrichtlijn" waarvan sprake in het rapport van het departement Internationaal Vlaanderen?

GEERT BOURGEOIS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS BELEID EN ONROEREND ERFGOED

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 2 december 2015

van **KARL VANLOUWE**

1. De richtlijnen hebben allemaal te maken met de overbrenging van defensie-gerelateerde producten binnen de Europese Unie.

De belangrijkste is de richtlijn 2009/43/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende de vereenvoudiging van de voorwaarden voor de overdracht van defensiegerelateerde producten binnen de Gemeenschap. Die wordt in het rapport "moederrichtlijn" genoemd.

De andere richtlijnen (2010/080/EU, 2012/010/EU, 2012/047/EU en 2014/018/EU) vervangen telkens de bijlage van de moederrichtlijn, waarin het materieel toepassingsgebied van de richtlijn zit, met name de defensiegerelateerde producten waarop de regels van de moederrichtlijn van toepassing zijn.

De memorie van toelichting bij artikel 2, punt 5°, van het Wapenhandeldecreet – dat de definitie van defensiegerelateerde producten bevat – legt deze jaarlijkse aanpassing van de bijlage uit, net als de manier waarop het Wapenhandeldecreet daarmee omgaat:

"Wat betreft het toepassingsgebied van richtlijn 2009/43 stelt artikel 2 dat de richtlijn van toepassing is op de defensiegerelateerde producten die in de bijlage genoemd worden.

Artikel 13 van de richtlijn bepaalt vervolgens: 'De Commissie werkt de lijst van defensiegerelateerde producten in de bijlage zodanig bij dat ze strikt overeenkomt met de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen.'

Inhoudelijk moeten de gemeenschappelijke lijst en de lijst als bijlage bij richtlijn 2009/43 dus identiek zijn. In tegenstelling tot de jaarlijkse aanpassing van de gemeenschappelijke lijst – wat exclusief door de Raad gebeurt – moet de aanpassing van de bijlage bij richtlijn 2009/43 (na de aanpassing van de gemeenschappelijke lijst) echter nog het voorwerp uitmaken van een wijzigingsrichtlijn en dus implementatie door de lidstaten. De strikte overeenkomst vermeld in artikel 13 kent dus een hiaat in de periode tussen de publicatie van de gemeenschappelijke lijst en de inwerkingtreding van de wijziging van de bijlage bij richtlijn 2009/43.

Artikel 2, 5°, vermijdt dit hiaat en de noodzaak van jaarlijkse aanpassingen door ook voor het toepassingsgebied van richtlijn 2009/43 rechtstreeks te verwijzen naar de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen, zoals die laatst is gepubliceerd in het Publicatieblad van de EU. Op die manier is het toepassingsgebied van het decreet steeds up-to-date."

Door de aanpak in het Wapenhandeldecreet vereisen de richtlijnen die de bijlage van richtlijn 2009/43 vervangen dus geen regelgevende initiatieven. De verwijzing naar de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen, zoals die laatst is gepubliceerd in het Publicatieblad van de EU zorgt ervoor, dat die omzetting "automatisch" gebeurt op het moment dat de nieuwe gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen

verschijnt in het Publicatieblad van de EU. Dit moet wel nog jaarlijks aan de Europese Commissie gemeld worden.

2. Zoals vermeld bij vraag 1 bevat de "moederrichtlijn" 2009/43/EG regels over de overbrenging van defensiegerelateerde producten binnen de Europese Unie. De noodzakelijke omzetting van de richtlijn vormde de concrete aanleiding tot de aanneming van het Wapenhandeldecreet; de regels in kwestie werden dan ook opgenomen en uitgewerkt in het Wapenhandeldecreet en het Wapenhandelbesluit. Dit werd eveneens toegelicht in het algemene gedeelte van de memorie van toelichting bij het Wapenhandeldecreet.

De richtlijn is erop gericht de regels over de intra-uniale overbrenging van wapens en militair materiaal te harmoniseren en te vereenvoudigen.

De vereenvoudiging zit in twee aspecten:

1. de introductie van flexibele vergunningstypes – algemene en globale vergunningen – die prioritair moeten toegepast worden;
2. de principiële afschaffing van de vergunningsplicht voor "invoer" vanuit een EU-lidstaat en voor "doorvoer" tussen twee EU-lidstaten.

Met het oog op de toepassing van het vereenvoudigd vergunningsregime voert de richtlijn ook een gemeenschappelijk systeem van certificering van defensiebedrijven in, dat moet toelaten om overbrengingen te voorzien naar "betrouwbare" defensiebedrijven zonder systematische vergunningen.

De richtlijn voorziet ook in een aantal andere maatregelen, die moeten bijdragen aan het vertrouwen tussen lidstaten onderling:

- de blijvende mogelijkheid om uitvoerbeperkingen aan overbrengingen te verbinden (met uitzonderingen voor niet-essentiële onderdelen), die moeten gerespecteerd worden door de lidstaat waaruit de goederen uiteindelijk naar een land buiten de EU worden uitgevoerd;
- een aanbeveling van de Europese Commissie met het oog op een convergente interpretatie en toepassing van de certificeringscriteria (Aanbeveling 2011/24/EU van de Commissie van 11 januari 2011 betreffende de certificering van defensieondernemingen uit hoofde van artikel 9 van Richtlijn 2009/43/EG).